

slaget til vedtagelse med den ændring, at loven kun skulle have gyldighed til 15. november 1949.

De *socialdemokratiske* udvalgsmedlemmer anfører i betænkningen, at de kun kan være interesseret i, at den frie handel snarest kan gennemføres, men er enig med landbrugets hovedorganisationer i, at forholdene endnu er så usikre, at det må være betænkeligt både af hensyn til overholdelse af eksportaftaler og til hjemmemarkedets forsyning nu at binde sig til, at denne lovgivning kan ophøre. „Mindretallet kan derfor tiltræde ministerens ændringsforslag, hvorefter loven forlænges til den 15. november 1949, således at den til den tid siddende rigsdag træffer afgørelse af, om forholdene muliggør lovens endelige ophævelse.“

*Venstres* udvalgsmedlemmer udtaler, at der „må finde en afvikling sted af loven i dens nuværende form, og at de ministerielle eksportudvalgs opgaver med hensyn til den indenlandske fordeling af levnedsmidler på grund af landbrugsproduktionens stærke stigning må kunne indskrænkes eller bortfalde.

Mindretallet er indforstået med at den nuværende handelsform med hensyn til eksport med ministerielle udvalg må ophøre, men dette kræver en vis tidsfrist.

Under hensyn hertil tiltræder mindretallet, at loven kun forlænges til samme dato som loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, den 15. november 1949.“

*Det konservative folkeparti* var indforstået med, at en kontrol med og regulering af handelen med landbrugsprodukter under de bestående forhold var nødvendig, men kunne ikke gå med til, at eksportudvalgene — bortset fra en kortere afviklingsperiode — fortsat fik eneret til eksport. Bestemmelsen herom foresloges derfor i et ændringsforslag ophævet, og i stedet for skulle følgende nye stykke indføres i lovforslagets § 1:

„Til regulering og kontrol med eksporten og hjemmemarkedets forsyning af landbrugsprodukter kan ministeren med tilslutning af Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger nedsætte de fornødne udvalg. Landbrugsministeren kan bestemme, at udførslen i tiden indtil 1. oktober 1949 kun må foregå gennem dertil af ministeren nedsatte udvalg.“

Det *radikale* udvalgsmedlem fandt det ligeledes „nødvendigt, at det fremgår af loven, at eksportudvalgenes eneret til eksport bringes til ophør, men erkender, at der må gives andelsorganisationerne og de private eksportører en rimelig frist til overtagelse af den handel, der i en årrække er varetaget af udvalgene.“